

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 711

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 august 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 210 din 5 martie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. (2) și (3) raportate la art. 509 alin. (1) pct. 8 și la art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
801. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, interimar, pentru stabilirea condițiilor de obținere a certificatului de pregătire profesională (CPP) și pentru modificarea unor acte normative în domeniul transportului rutier	4–7
938/944. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și al ministrului energiei, interimar, privind aprobarea Instrucțiunii tehnice pentru evaluarea riscului în procedurile de urbanism și autorizare a construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen	8–13
975. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind aprobarea modelelor formularelor referitoare la autorizarea construirii.....	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
55. — Ordin pentru modificarea și completarea Regulamentului privind desemnarea operatorului desemnat al pieței de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 94/2023	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210

din 5 martie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. (2) și (3) raportate la art. 509 alin. (1) pct. 8 și la art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 510 alin. (2) și (3) și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Viator & Vektor Ro — S.R.L. din comuna Mărăcineni, județul Argeș, în Dosarul nr. 8.635/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 454D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei autoarea a depus o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că textele criticate reglementează în domeniul căii de atac a revizuirii în procesul civil și că sunt suficient de clare și precise. Se mai arată că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului, inclusiv cele referitoare la condițiile de exercitare și soluținare a cererii de revizuire, astfel că textele criticate nu încalcă accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.635/63/2019, **Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 510 alin. (2) și (3) și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Societatea Viator & Vektor Ro — S.R.L. din comuna Mărăcineni, județul Argeș, într-o cauză privind soluținarea unei cereri de revizuire pe motivul că există hotărâri definitive potrivnice care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale pentru că, în lipsa unor definiții clare și a unor distincții între termenii folosiți, acestea nu deslușesc voința reală a legiuitorului și determină interpretări care generează incertitudine juridică, dar și limitări ale dreptului de acces la o instanță. Competența de soluținare a instanței ierarhic

superioare față de instanța care a pronunțat prima hotărâre, fără vreo altă referire cu privire la instanța care a evocat fondul, determină confuzii între instituții, reglementări aplicabile, termene, precum și analogii, interpretări subiective, lipsă de previzibilitate și, în fapt, lipsa accesului real la o justiție de calitate realizată în baza legii. Așadar, normele materiale sunt reglementate diferit, motiv pentru care nu se poate distinge voința reală a legiuitorului, fiind posibil să se ajungă la situații speculative, la inechități și la abuzuri în interpretare, la un proces inechitabil și o justiție inegală.

7. De asemenea, textele de lege contravin dispozițiilor art. 8 referitor la forma de redactare a actelor normative, art. 25 privind determinarea conceptelor și noțiunilor și art. 37 referitor la unitatea terminologică din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

8. **Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă** apreciază că textele de lege criticate nu încalcă prevederile Constituției invocate de autoarea excepției, având în vedere că prin jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție, iar legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** a apreciat că excepția invocată este inadmisibilă. Acesta a considerat că chestiunile ce țin de interpretarea și aplicarea legii sunt atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, aspect care nu poate fi supus cenzurii și controlului instanței de contencios constituțional, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale reprezentată prin deciziile nr. 188 din 31 martie 2015, nr. 249 din 10 mai 2005 și nr. 81 din 25 mai 1999.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 510 alin. (2) și (3) raportate la art. 509 alin. (1) pct. 8 și la art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut normativ:

Art. 509. — Obiectul și motivele revizuirii

„(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: (...)*

8. *există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*”;

Art. 510. — Instanța competentă

„(2) *În cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre. Dacă una dintre instanțele de recurs la care se referă aceste dispoziții este Înalta Curte de Casație și Justiție, cererea de revizuire se va judeca de această instanță.*

(3) *În cazul în care se invocă motive care atrag competențe diferite, nu va opera prorogarea competenței.*”;

Art. 513. — Procedura de judecată

„(4) *Dacă instanța încuviințează cererea de revizuire, ea va schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată, iar în cazul hotărârilor potrivnice, ea va anula cea din urmă hotărâre și, după caz, va trimite cauza spre rejudecare atunci când s-a încălcat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat.*”

14. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, în componenta privind precizia, claritatea și previzibilitatea legii ca standarde de calitate a legii, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum este interpretat, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea acesteia este nemulțumită de modalitatea de redactare a dispozițiilor de procedură civilă referitoare la instanța competentă spre care trebuie să fie îndreptată cererea de revizuire, criticând faptul că textul de lege nu reglementează nicio situație cu privire la instanța care a evocat fondul cauzei, apreciind că acest aspect este de natură să creeze confuzii cu

privire la instituțiile și reglementările aplicabile, determinând o lipsă de previzibilitate și o lipsă a accesului real la o justiție de calitate, realizată în baza legii.

16. În ceea ce privește instituția revizuirii, Curtea observă că, pentru motivele caracteristice acestei căi extraordinare de atac, care presupun existența unei hotărâri ce evocă fondul cauzei, competența de judecată aparține instanței care a pronunțat hotărârea asupra fondului pretenției deduse judecării, chiar și în ipoteza în care au fost exercitate căi de atac de reformare, dar prin acestea nu s-a procedat la examinarea fondului [art. 510 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. În schimb, atunci când revizuirea este solicitată pentru existența unor hotărâri potrivnice, competența revine instanței ierarhic superioare față de instanța care a pronunțat prima hotărâre [art. 510 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă], iar în situația în care hotărârile potrivnice au fost pronunțate de instanțe de recurs și una dintre acestea este Înalta Curte de Casație și Justiție, cererea de revizuire va fi soluționată de către această instanță supremă [art. 510 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură civilă].

17. În continuare, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile de procedură civilă privind revizuirea — pe motivul existenței unor hotărâri definitive potrivnice care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri — întrucât art. 510 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu reglementează nicio situație cu privire la instanța care a evocat fondul cauzei. Or, o astfel de motivare nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate deoarece ea vizează, în realitate, modificarea și completarea textului de lege cu o ipoteză juridică vizată de autoarea excepției, favorabilă acesteia. Acest aspect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. Astfel, Curtea Constituțională nu are competența să creeze noi norme legale prin completarea unui text legal deja existent, ci doar să verifice conformitatea normelor existente cu exigențele constituționale și să constate constituționalitatea sau neconstituționalitatea acestora, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 alin. (2) și (3) raportate la art. 509 alin. (1) pct. 8 și la art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Viator & Vektor Ro — S.R.L. din comuna Mărcăneni, județul Argeș, în Dosarul nr. 8.635/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 martie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru stabilirea condițiilor de obținere a certificatului de pregătire profesională (CPP) și pentru modificarea unor acte normative în domeniul transportului rutier

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (3) lit. h) și ale art. 68 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, ale art. III din Ordonanța Guvernului nr. 5/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar, emite prezentul ordin.

Art. I. — (1) Începând cu data de 31 august 2026, pregătirea profesională în vederea obținerii certificatului de pregătire profesională (CPP) se realizează în centrele de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere autorizate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pentru cursuri de pregătire a conducătorilor auto care efectuează transport rutier de mărfuri cu autovehicule a căror masă maximă autorizată este mai mare de 3,5 tone.

(2) Pentru pregătirea conducătorilor auto în vederea obținerii certificatului de pregătire profesională (CPP), centrele de pregătire și perfecționare profesională prevăzute la alin. (1) vor utiliza suporturile de curs deținute pentru categoria CPC marfă.

(3) Pregătirea conducătorilor auto în vederea obținerii certificatului de calificare profesională (CPP) se realizează de către lectorii atestați pentru pregătirea conducătorilor auto, prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Normele privind atestarea profesională a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transportului rutier, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, interimar, nr. 1.213/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, este obligatorie deținerea certificatului de pregătire profesională (CPP) de către conducătorii auto titulari ai permiselor de conducere corespunzătoare pentru categoriile B și/sau BE care efectuează operațiuni de transport rutier internațional contra cost potrivit Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare.

Art. II. — În cuprinsul anexei nr. 5 la Normele privind autorizarea și controlul centrelor de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 20 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „Subsemnatul/Subsemnata,, având:” se modifică și se

înlocuiește cu sintagma „Subsemnatul/Subsemnata,, cu datele de contact: telefon, e-mail, având:”.

Art. III. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015 pentru aprobarea normelor privind pregătirea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 și 903 bis din 4 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (7¹) se introduce un nou alineat, alin. (7²), cu următorul cuprins:

„(7²) Se aprobă Normele privind pregătirea și atestarea profesională a conducătorilor auto în vederea obținerii certificatului de pregătire profesională (CPP), prevăzute în anexa nr. 7².”

2. După anexa nr. 7¹ se introduce o nouă anexă, anexa nr. 7² — Normele privind pregătirea și atestarea profesională a conducătorilor auto în vederea obținerii certificatului de pregătire profesională (CPP), al cărei cuprins este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

3. În anexa nr. 8, la articolul 4, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Examinarea teoretică se desfășoară independent de alte atribuții, fiind activitate în domeniul didactic în sensul art. 462 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și se efectuează de către comisia de examinare alcătuită din:”.

4. În anexa nr. 8, la articolul 4, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Durata de stocare a datelor obținute prin intermediul sistemului de monitorizare video trebuie să fie proporțională cu scopul pentru care se prelucrează datele, dar nu mai mare de 60 de zile, cu excepția situațiilor expres reglementate de lege sau a cazurilor temeinic justificate.

(10) Candidații care au fost programați la două sesiuni de examinare și nu s-au prezentat la examen pot fi reprogramați la

o altă sesiune de examinare după un interval de 3 luni calendaristice de la data ultimei programări.”

5. În anexa nr. 8, la articolul 5, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) În vederea susținerii examenului pentru obținerea certificatului CPP, candidatul trebuie să prezinte următoarele documente:

a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români; sau

b) certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din alte state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană; sau

c) permisul de ședere, în original, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România;

d) permis de conducere, în original, eliberat de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană sau dovada înlocuitoare a permisului de conducere cu drept de circulație; sau

e) adeverință valabilă eliberată de autoritatea competentă, care atestă că permisul de conducere este depus pentru preschimbare, în cazul candidaților care dețin un permis de conducere eliberat într-un stat nemembru al Uniunii Europene, în original.”

6. În anexa nr. 8, la articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Candidații pot participa la examinarea pentru proba practică numai în județul/municipiul București în care au promovat proba teoretică. Reexaminarea pentru proba practică poate fi susținută în județul în care candidații au promovat proba teoretică sau în județul în care au fost înscriși, după caz. Examinarea candidaților pentru proba practică la un alt centru de pregătire și perfecționare profesională din județul/municipiul București în care au promovat proba teoretică și reexaminarea pentru proba practică se pot face numai în baza unei solicitări transmise în acest sens de către centrul respectiv la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data examinării.”

Art. IV. — La articolul 5 din Normele privind atestarea profesională a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transportului rutier, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, interimar, nr. 1.213/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 18 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (8)-(10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) În vederea susținerii examenului pentru obținerea sau vizarea atestatului de lector, candidatul achită în contul Autorității Rutiere Române — A.R.R. tariful în cuantum de 100 lei pentru fiecare probă de examen susținut.

(9) Susținerea examenului de către candidat este condiționată de prezentarea dovezii de plată, în original, comisiei de examinare.

(10) Pentru prestarea activității de examinare, membrii comisiei de examinare sunt remunerați de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. din tariful prevăzut la alin. (8), în cuantumul stabilit în conformitate cu reglementările specifice în vigoare privind structura tarifului de examinare.”

Art. V. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, în vederea eliberării certificatului de calificare profesională inițială (CPI), a certificatului de calificare profesională continuă (CPC) și a certificatului de transport mărfuri periculoase (ADR), solicitanții se vor înregistra în sistemul informatic al Autorității Rutiere Române — A.R.R., completând/încărcând în acest sens datele solicitate de sistem.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, în vederea obținerii, înnoirii, schimbării, înlocuirii, după caz, a cardului de conducător auto, a cardului societății, a cardului de atelier, solicitanții se vor înregistra în sistemul informatic al Autorității Rutiere Române — A.R.R., completând/încărcând în acest sens datele solicitate de sistem.

Art. VI. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și Direcția transport rutier din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. VII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar,
Horațiu-Lucian Cosma,
secretar de stat

N O R M E

privind pregătirea și atestarea profesională a conducătorilor auto în vederea obținerii certificatului de pregătire profesională (CPP)

Art. 1. — (1) Conducătorii auto titulari ai permiselor de conducere corespunzătoare pentru cel puțin una dintre categoriile B și/sau BE, care efectuează operațiuni de transport rutier internațional contra cost de mărfuri, trebuie să dețină un nivel minim de cunoștințe necesare desfășurării profesiei, cunoștințe care trebuie actualizate periodic.

(2) Pregătirea profesională pentru obținerea certificatului de pregătire profesională (CPP) se desfășoară conform programei prevăzute în anexa nr. 2a la anexa nr. 2 — Norme privind pregătirea și atestarea profesională a anumitor categorii de conducători auto, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015 pentru aprobarea normelor privind pregătirea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pregătirea profesională pentru obținerea CPP se desfășoară în format fizic sau prin utilizarea programului informatic de tip e-learning și constă în cursuri prin care conducătorii auto își însușesc cunoștințele necesare în activitate.

(4) Prevederile privind utilizarea programului informatic de tip e-learning pentru pregătirea profesională pentru obținerea certificatului de calificare profesională continuă (CPC), precum și obligațiile centrelor de pregătire și perfecționare profesională autorizate, prevăzute la art. 3 alin. (2)¹ și, respectiv, la art. 8 din anexa nr. 2 — Norme privind pregătirea și atestarea profesională a anumitor categorii de conducători auto, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și pentru organizarea și desfășurarea pregătirii în vederea obținerii CPP. Durata de pregătire prin programul e-learning nu poate să depășească 12 ore.

(5) În vederea participării la cursurile pentru obținerea CPP, candidații se înscriu la un centru de pregătire și perfecționare profesională autorizat, depunând în acest sens următoarele documente:

- a) cerere;
- b) actul de identitate (BI/CI), în copie, în cazul cetățenilor români; sau
- c) certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în copie, în cazul cetățenilor din alte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană; sau
- d) permisul de ședere, în copie, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România;
- e) permisul de conducere, în copie; sau
- f) dovadă înlocuitoare a permisului de conducere, cu drept de circulație, în termen de valabilitate, în copie; sau
- g) adeverință valabilă eliberată de autoritatea competentă, care atestă că permisul de conducere este depus pentru preschimbare, în copie.

(6) Copiile documentelor prevăzute la alin. (5) lit. b) și c) se certifică de către solicitant pentru conformitate cu originalul, prin înscrisul „Subsemnatul,, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii penale privind falsul în declarații, că prezentul act este conform cu originalul” și semnare.

Art. 2. — (1) Cursurile pentru obținerea CPP se încheie prin susținerea unui examen teoretic, care se desfășoară numai pentru candidații înscriși în sistemul informatic de către centrele autorizate, în conformitate cu anexa nr. 8 — Norme privind examinarea în vederea atestării profesionale a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Examinarea pentru obținerea CPP se organizează în limba română și în limba engleză.

(3) Valabilitatea cursului de pregătire profesională periodică prevăzut la art. 1 este de 12 luni de la data absolvirii. Candidații care nu au promovat examenul în acest termen trebuie să urmeze un nou curs de pregătire profesională periodică.

(4) Pot participa la examenul pentru obținerea CPP doar candidații care au urmat în totalitate cursurile de pregătire profesională, cu o durată de minimum 5 zile, a câte minimum 7 ore pe zi.

(5) Examenul se desfășoară prin utilizarea sistemului informatic, are o durată de 30 de minute și este format dintr-un set de 30 de întrebări tip grilă din tematica prevăzută în programa menționată la art. 1 alin. (2).

(6) Candidatul este considerat admis dacă a răspuns corect la cel puțin 70% din întrebări din numărul total de întrebări cuprinse în testul-grilă.

Art. 3. — (1) Examenul se finalizează prin afișarea calificativului „admis/respins”.

(2) Pentru conducătorii auto care în urma examinării au obținut calificativul „admis”, CPP sunt eliberate, online, de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(3) În vederea eliberării CPP, solicitantul se va înregistra în sistemul informatic al Autorității Rutiere Române — A.R.R., completând/încărcând în acest sens datele solicitate de sistem.

(4) Tariful pentru eliberarea CPP este de 200 lei.

(5) CPP se eliberează în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(6) Valabilitatea CPP este de 5 ani.

(7) Pentru a continua exercitarea profesiei, conducătorii auto care sunt titulari ai unui CPP urmează cursurile prevăzute la art. 1 în ultimul an de valabilitate a certificatului și promovează examenul prevăzut la art. 2. În acest caz, valabilitatea noului certificat începe din ziua următoare zilei în care certificatul anterior expiră.

(8) Modelul CPP este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
- Autoritatea Rutieră Română – A.R.R. –
CERTIFICAT DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ
pentru conducătorii auto care efectuează transport rutier contra cost de mărfuri în trafic internațional
cu vehicule având masa maximă autorizată între 2,4 și 3,5 tone
Numele:
Prenumele:
Data și locul nașterii:
CNP
Director general,
Seria
Numărul
Data eliberării: Valabil până la:
Se certifică prin prezentul certificat că titularul a făcut dovada pregătirii sale profesionale, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare.
Autoritatea Rutieră Română – A.R.R. (bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, www.arr.ro, e-mail: relatii_publice@arr.ro) procesează și prelucrează date și informații, inclusiv de natura datelor cu caracter personal, cărora le sunt aplicabile prevederile Regulamentului (UE) nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), datele fiind furnizate în scopul atestării/certificării personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, în condițiile legii.
Seria Nr.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII,
LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 938 din 21 august 2026

MINISTERUL ENERGIEI
Nr. 944 din 25 august 2026

ORDIN
privind aprobarea Instrucțiunii tehnice pentru evaluarea
riscului în procedurile de urbanism și autorizare a
construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen

Ținând cont de obligația asumată prin Planul național de redresare și reziliență — componenta C.6 — Energie în cadrul reformei R4 — Dezvoltarea unui cadru legislativ și de reglementare favorabil tehnologiilor viitorului, în special hidrogen și soluții de stocare, aferentă jalonului 126, precum și de prevederile Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și a Planului de acțiune pentru implementarea acesteia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 855/2025, în vederea consolidării cadrului de reglementare necesar dezvoltării infrastructurii pentru hidrogen și facilitării investițiilor în acest domeniu,

luând în considerare prevederile Legii nr. 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 855/2025 pentru aprobarea Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și a Planului de acțiune pentru implementarea acesteia,

în conformitate cu prevederile art. 2 și art. 3 alin. (2) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2026 privind stabilirea cadrului instituțional, precum și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor Regulamentului (UE) 2023/1.804 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE, aprobată prin Legea nr. 89/2026,

ținând seama de Referatul de aprobare al Direcției generale dezvoltare regională și infrastructură nr. 190.652 din 18.08.2026,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și ministrul energiei, interimar, emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunea tehnică pentru evaluarea riscului în procedurile de urbanism și autorizare a construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2 — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor
publice și administrației,
Kövér Orsolya-Mária,
secretar de stat

Ministrul energiei, interimar,
Ilie-Gavril Bolojan

INSTRUCȚIUNE TEHNICĂ

pentru evaluarea riscului în procedurile de urbanism și autorizare a construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Scopul

(1) Prezenta instrucțiune tehnică stabilește cadrul unitar pentru evaluarea riscului asociat infrastructurii pentru hidrogen, în vederea fundamentării deciziilor de urbanism și autorizare a executării lucrărilor de construcții.

(2) Prezenta instrucțiune tehnică are ca obiective:

- a) protejarea vieții și sănătății persoanelor;
- b) protejarea mediului și a bunurilor;
- c) prevenirea accidentelor majore și limitarea consecințelor acestora;
- d) asigurarea compatibilității dintre infrastructura pentru hidrogen și funcțiunile existente sau planificate ale teritoriului;
- e) crearea unui cadru predictibil pentru dezvoltarea investițiilor în infrastructura pentru hidrogen.

(3) Prezenta instrucțiune tehnică se aplică fără a aduce atingere reglementărilor din domeniul construcțiilor, amenajării teritoriului și urbanismului, securității la incendiu, protecției mediului, securității și sănătății în muncă, atmosferelor potențial explozive și echipamentelor sub presiune.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta instrucțiune tehnică se aplică amplasării, proiectării și executării obiectivelor noi, extinderilor și re tehnologizărilor privind stațiile de alimentare cu hidrogen, inclusiv stațiile multicarburant, precum și capacităților de producere și de stocare a hidrogenului, în măsura în care acestea sunt supuse procedurilor de urbanism sau de autorizare a executării lucrărilor de construcții.

(2) Prevederile prezentei instrucțiuni tehnice se adresează:

- a) autorităților administrației publice competente în materia amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării executării lucrărilor de construcții;
- b) proiectanților, verifcătorilor de proiect, experților tehnici și elaboratorilor documentațiilor de urbanism, documentațiilor tehnice, studiilor și analizelor;
- c) investitorilor și operatorilor economici implicați în realizarea infrastructurii pentru hidrogen;
- d) specialiștilor care elaborează evaluarea riscului.

(3) Prevederile prezentei instrucțiuni tehnice nu se aplică amplasamentelor care intră sub incidența Legii nr. 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu completările ulterioare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 15 alin. (3).

(4) În cazul în care, ca urmare a unei extinderi sau re tehnologizări, un amplasament ajunge să intre sub incidența Legii nr. 59/2016, cu completările ulterioare, analiza riscului elaborată potrivit prezentei instrucțiuni tehnice poate constitui element de fundamentare pentru documentele de securitate întocmite potrivit legislației specifice.

(5) Prezenta instrucțiune tehnică nu se aplică transportului hidrogenului pe drumuri publice, pe calea ferată sau pe căi navigabile, reglementat prin legislația specifică transportului mărfurilor periculoase.

(6) Prezenta instrucțiune tehnică nu se aplică rețelelor de distribuție a gazelor naturale existente sau nou-realizate și care fac obiectul licențierii de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), în care hidrogenul este injectat/vehiculat, inclusiv în regim de amestec (*blending*) cu gaze naturale, în limitele de concentrație admise de reglementările tehnice elaborate și aprobate de către ANRE.

ARTICOLUL 3

Definiții

În sensul prezentei instrucțiuni tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *hidrogen* — hidrogenul gazos, lichid sau în altă stare fizică utilizată ca vector energetic, combustibil sau materie primă, inclusiv hidrogenul din surse regenerabile și hidrogenul cu emisii scăzute de carbon, astfel cum este definit la art. 2 din Legea nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, cu modificările ulterioare;

b) *infrastructură pentru hidrogen* — un sistem de infrastructură, astfel cum este definit la art. 2 pct. 4 din Directiva (UE) 2024/1.788 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1.791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE;

c) *stație de alimentare cu hidrogen* — instalație destinată alimentării vehiculelor rutiere, feroviare, navale sau a altor mijloace de transport cu hidrogen, incluzând echipamentele de comprimare, stocare, distribuție și transfer al hidrogenului;

d) *instalație de producere a hidrogenului* — instalație în care hidrogenul este obținut prin electroliză, reformare, gazeificare, procese biologice sau prin alte tehnologii de producere;

e) *instalație de stocare a hidrogenului* — o instalație de stocare a hidrogenului, astfel cum este definită la art. 2 pct. 5 din Directiva (UE) 2024/1.788 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1.791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE;

f) *analiză de risc* — proces sistematic de identificare a pericolelor, analiză a probabilității producerii unor evenimente nedorite și evaluare a consecințelor acestora asupra persoanelor, mediului, bunurilor și infrastructurilor;

g) *analiză cantitativă de risc (QRA — quantitative risk assessment)* — metodă de evaluare a riscului bazată pe modelarea probabilistică a scenariilor de accident, estimarea frecvențelor de producere și cuantificarea riscului individual și societal;

h) *risc individual* — probabilitatea anuală ca o persoană aflată într-un anumit punct din vecinătatea unei instalații să sufere un efect letal ca urmare a unui accident asociat instalației respective;

i) *risc societal* — relația dintre frecvența producerii accidentelor și numărul persoanelor afectate, exprimată prin curbe de tip frecvență-număr de victime (F-N) sau prin alte metode echivalente recunoscute la nivel european;

j) *nivel de risc acceptabil* — nivelul de risc individual și societal considerat admisibil potrivit prezentei instrucțiuni tehnice și prin standardele și bunele practici europene aplicabile;

k) *principiul reducerii riscului la un nivel cât mai scăzut posibil, în limite rezonabil practicabile (ALARP)* — principiul potrivit căruia toate măsurile tehnice și organizatorice rezonabil

aplicabile pentru reducerea riscului sunt implementate înainte de autorizarea și punerea în funcțiune a unei instalații;

l) *zonă de protecție* — suprafața delimitată în jurul unei instalații de hidrogen în interiorul căreia utilizarea terenului și amplasarea construcțiilor sunt condiționate de nivelul de risc determinat prin analiza de risc;

m) *funcțiune vulnerabilă* — utilizarea terenului sau a unei construcții destinate locuirii, învățământului, sănătății, asistenței sociale, adunărilor publice, activităților comerciale cu public numeros sau altor activități caracterizate prin prezența permanentă ori temporară a unui număr semnificativ de persoane;

n) *specialist competent* — persoane juridice sau echipe de specialiști cu experiență în elaborarea analizelor de risc tehnologic, a rapoartelor de securitate sau a studiilor de evaluare a consecințelor pentru instalații ori pentru obiective care implică substanțe periculoase, inclusiv în cadrul reglementărilor privind controlul pericolelor de accident major;

o) *obiectiv nou* — infrastructura de hidrogen propusă spre realizare pe un amplasament pe care nu există o instalație de același tip;

p) *extindere* — modificarea unei instalații existente care conduce la creșterea capacității de producere, comprimare, lichefiere, stocare, distribuție sau alimentare cu hidrogen ori la modificarea configurației tehnologice cu impact asupra nivelului de risc;

q) *retehnologizare* — înlocuirea sau modernizarea echipamentelor și instalațiilor existente, cu menținerea sau modificarea parametrilor funcționali, în măsura în care aceasta poate influența nivelul de risc al instalației;

r) *instalații cu complexitate redusă* — instalație sau ansamblu de echipamente destinate producerii, stocării, distribuirii sau utilizării hidrogenului, caracterizată/caracterizat prin încadrarea parametrilor tehnici, a cantității de hidrogen și a condițiilor de operare în limitele stabilite de reglementările tehnice aplicabile, pentru care evaluarea riscului demonstrează îndeplinirea condițiilor de securitate corespunzătoare categoriei de complexitate redusă, cu respectarea standardelor tehnice aplicabile;

s) *evaluarea riscului* — procesul complet de cuprindere a identificării pericolelor, analizei riscului și evaluării compatibilității acestuia prin raportare la criteriile de acceptabilitate și standardele aplicabile.

ARTICOLUL 4

Mențiunile obligatorii privind studiile de specialitate și cerințele tehnice în certificatul de urbanism

(1) Necesitatea elaborării analizei de risc se stabilește și se comunică beneficiarului prin certificatul de urbanism emis pentru investițiile care intră în domeniul de aplicare a prezentei instrucțiuni tehnice.

(2) Certificatul de urbanism va cuprinde mențiuni privind obligația elaborării analizei de risc și prezentării acesteia împreună cu documentația de urbanism sau, după caz, cu documentația tehnică pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții.

(3) În cazul investițiilor care intră în domeniul de aplicare a prezentei instrucțiuni tehnice, prin certificatul de urbanism se vor introduce mențiuni clare privind interzicerea amplasării de capacități de stocare/producție a hidrogenului sau stații de alimentare la distanțe mai mici decât cele de siguranță stabilite prin rezultatele analizei de risc raportat la capacitățile de producție sau de stocare, după caz, și prescripțiile tehnice ale Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR) aplicabile recipientelor

sub presiune, instalațiilor de distribuție a gazelor și echipamentelor specifice.

(4) Pentru a asigura predictibilitatea investițiilor și fluidizarea pieței, prin certificatul de urbanism se va menționa expres că orice documentație tehnică pentru stații de încărcare sau capacități de producție/stocare a hidrogenului trebuie să respecte prevederile din prescripțiile tehnice ale ISCIR.

(5) Amplasarea fizică a tancurilor, a compresoarelor și a skidurilor de hidrogen se va face respectând obligatoriu reglementările urbanistice în vigoare și distanțele de siguranță la exterior stabilite în prescripția tehnică a ISCIR — PT C 15-2025: Instalații de alimentare cu hidrogen, aprobată în condițiile legii.

(6) Pe lângă avizele stabilite de reglementările în vigoare pentru imobilele pe care se intenționează a se realiza investiția, prin certificatul de urbanism se vor solicita obligatoriu, în vederea obținerii autorizației de construire, cel puțin următoarele avize și studii prealabile specifice:

a) analiza de evaluare a riscului de explozie și incendiu;

b) avizul sau acordul tehnic din partea ISCIR pentru echipamentele sub presiune;

c) avizele de la deținătorii de utilități din zonă.

(7) Pentru investițiile care fac obiectul prezentei instrucțiuni tehnice, analiza de risc constituie studiu de fundamentare, elaborat în una dintre următoarele etape, după caz:

a) anterior aprobării unei documentații de urbanism, atunci când amplasamentul pe care este prevăzută investiția o impune;

b) anterior emiterii autorizației de construire, în situațiile în care investiția se amplasează pe un teren care dispune deja de reglementări urbanistice compatibile și nu necesită elaborarea unei documentații de urbanism.

(8) Analiza de risc elaborată pentru o documentație de urbanism aprobată nu se reface și nu se reevaluează în faza de autorizare a executării lucrărilor de construcții, ci se preia ca element de fundamentare obligatoriu pentru proiectul tehnic și pentru emiterea autorizației de construire.

ARTICOLUL 5

Obligația evaluării riscului

(1) Pentru investițiile care fac obiectul prezentei instrucțiuni tehnice, analiza de risc constituie studiu de fundamentare pentru elaborarea și aprobarea documentațiilor de urbanism și pentru elaborarea documentațiilor tehnice necesare autorizării executării lucrărilor de construcții, după caz, și fundamentării deciziei de emiterie a autorizației de construire.

(2) Analiza de risc se elaborează anterior aprobării documentației de urbanism sau solicitării de emiterie a autorizației de construire și fundamentează soluția de amplasare, delimitarea zonei de influență a riscului și evaluarea compatibilității funcționale a investiției cu utilizările existente și propuse ale terenului.

(3) Analiza de risc se elaborează de echipe de specialiști cu experiență în elaborarea analizelor de risc tehnologic, a rapoartelor de securitate sau a studiilor de evaluare a consecințelor pentru instalații industriale, energetice ori pentru obiective care implică substanțe periculoase, inclusiv în cadrul reglementărilor privind controlul pericolelor de accident major.

(4) Analiza de risc se elaborează anterior aprobării documentației de urbanism, atunci când pentru investiția propusă este necesară elaborarea unei documentații de urbanism. În situațiile în care investiția poate fi autorizată fără elaborarea unei documentații de urbanism, analiza de risc se elaborează anterior emiterii autorizației de construire și se depune împreună cu documentația tehnică pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții.

(5) Analiza de risc constituie document tehnic de fundamentare pentru soluția de amplasare, delimitarea zonei de influență a riscului și evaluarea compatibilității funcționale a investiției cu utilizările existente și propuse ale terenului pentru reducerea riscului și protecția vecinătăților.

(6) Pentru obiectivele care fac obiectul prezentei instrucțiuni tehnice, evaluarea riscului se realizează proporțional cu inventarul de hidrogen, presiunea, complexitatea instalației, gradul de închidere a spațiilor și vulnerabilitatea vecinătăților.

(7) Evaluarea riscului se realizează prin metode de evaluare adecvate nivelului de risc al amplasamentului.

(8) Analiza de risc este obligatorie în următoarele situații:

- a) realizarea unei instalații noi;
- b) extinderea unei instalații;
- c) majorarea capacității de stocare;
- d) schimbarea destinației unei construcții existente într-o funcțiune vulnerabilă;
- e) construirea unei funcțiuni vulnerabile în interiorul zonei de protecție.

(9) În cazul instalațiilor cu inventar redus de hidrogen și presiune joasă de operare, specialistul competent poate fundamenta evaluarea riscului pe o metodologie simplificată de tip calitativ, cu liste de verificare, proporțională cu riscul redus al obiectivului, cu justificarea corespunzătoare în documentație.

ARTICOLUL 6

Conținutul raportului de evaluare a riscului

(1) Raportul de evaluare a riscului va cuprinde cel puțin:

- a) descrierea amplasamentului, a vecinătăților și a funcțiunilor relevante din zonă;
- b) descrierea instalației, inventarul de hidrogen și condițiile relevante de operare;
- c) identificarea pericolelor și a scenariilor de accident credibile (inclusiv motivarea excluderii unor scenarii nerelevante);
- d) sursele datelor, ipotezele, modelele și limitările analizei;
- e) evaluarea consecințelor, a frecvențelor sau probabilităților de producere și, după caz, a riscului individual și societal;
- f) delimitarea zonei de influență a riscului, reprezentată pe planul de amplasament și, după caz, pe suport topo-cadastral;
- g) evaluarea efectelor domino și a interacțiunilor cu instalațiile sau sistemele învecinate;
- h) măsurile de prevenire, protecție și reducere a riscului (inclusiv măsurile active și pasive);
- i) incertitudinile relevante și analiza de sensibilitate, după caz;
- j) concluzia privind compatibilitatea funcțională a amplasamentului și condițiile tehnice de care aceasta este dependentă.

(2) În cadrul analizei de risc se vor evalua și, după caz, se vor stabili măsuri tehnice de reducere a riscurilor asociate alunecărilor de teren, inundațiilor, scurgerilor, dispersiei și aprinderii hidrogenului. Analiza de risc va evalua, după caz, cel puțin următoarele scenarii:

- a) scurgerile;
- b) ruperea completă a conductelor sau recipientelor;
- c) defectarea elementelor de îmbinare;
- d) defectarea sistemelor de comprimare;
- e) incendiul de tip jet fire;
- f) incendiul de tip flash fire;
- g) explozia în spații parțial închise;
- h) efectele domino asupra instalațiilor învecinate;
- i) impactul asupra populației și infrastructurilor critice.

(3) În funcție de rezultatele analizei de risc, se pot prevedea:

- a) amplasarea echipamentelor în spații deschise sau bine ventilate;

- b) limitarea amplasării în spații închise și evaluarea riscului de acumulare;

- c) sisteme de ventilație, detecție și control al scurgerilor;

- d) măsuri de consolidare a terenului, după caz.

(4) În funcție de rezultatele analizei de risc, se prevăd planuri privind capacitatea de răspuns pentru fiecare risc identificat și măsuri de atenuare a riscului, precum și programe de instruire suplimentară a personalului operativ.

(5) În lipsa unor prevederi naționale specifice privind metodologia de evaluare cantitativă a riscului și criteriile de acceptare a riscului individual și societal, analiza de risc se poate fundamenta pe standarde, metodologii și ghiduri tehnice europene sau internaționale aplicabile infrastructurii pentru hidrogen, cu condiția ca acestea să fie recunoscute și utilizate în practica autorităților competente din state membre ale Uniunii Europene care dispun de un cadru de reglementare consolidat în domeniul hidrogenului.

(6) În sensul alin. (5) pot fi utilizate, după caz:

- a) standardele din seria ISO 19880 și ISO 19881, precum și alte standarde europene (EN) aplicabile infrastructurii pentru hidrogen;

- b) metodologia de evaluare cantitativă a riscului (quantitative risk assessment — QRA) utilizată în domeniul infrastructurii pentru hidrogen;

- c) ghidurile tehnice elaborate de European Industrial Gases Association (EIGA), precum și alte documente tehnice emise de organisme europene de standardizare sau de autorități competente din state membre ale Uniunii Europene.

(7) Utilizarea standardelor, metodologiilor și ghidurilor prevăzute la alin. (5) și (6) trebuie justificată în raportul de analiză de risc și trebuie să conducă la rezultate echivalente sau mai restrictive decât nivelul de protecție urmărit prin prezenta instrucțiune tehnică.

(8) Raportul documentează amplasamentul, inventarele, condițiile de operare, scenariile credibile, sursele datelor, ipotezele, limitările, consecințele, frecvențele, măsurile de prevenire și protecție, incertitudinile și concluzia privind compatibilitatea teritorială.

ARTICOLUL 7

Încadrarea nivelului de risc și delimitarea zonei de influență a riscului

(1) În funcție de rezultatele analizei de risc specifice amplasamentului, infrastructura pentru hidrogen se încadrează într-un nivel de risc scăzut, mediu sau crescut.

(2) Încadrarea într-un nivel de risc se realizează pe baza unei analize cantitative de risc sau, pentru instalațiile cu complexitate redusă, pe baza unei metode de evaluare echivalente recunoscute la nivel european, utilizând criterii obiective privind probabilitatea producerii scenariilor de accident credibile, severitatea consecințelor acestora și extinderea efectelor asupra persoanelor, construcțiilor și infrastructurilor din vecinătate.

(3) Metodologia de evaluare a riscului va respecta standardele europene și internaționale aplicabile infrastructurii pentru hidrogen aflate în vigoare, inclusiv seria ISO 19880, ISO 19881, EN ISO 15916 și alte standarde europene (EN) aplicabile, precum și ghidurile tehnice elaborate de European Industrial Gases Association (EIGA) sau de alte organisme europene de standardizare și autorități competente din state membre ale Uniunii Europene.

(4) Analiza de risc delimitează zona de influență a riscului, reprezentând suprafața în interiorul căreia efectele scenariilor de accident credibile pot produce consecințe relevante asupra persoanelor, construcțiilor sau infrastructurilor.

(5) Zona de influență a riscului se stabilește prin reprezentarea contururilor de risc rezultate din analiza de risc și se reprezintă pe planul de amplasament și pe suport cadastral.

(6) Zona de influență a riscului constituie element de fundamentare pentru documentațiile de urbanism și pentru documentațiile tehnice necesare autorizării executării lucrărilor de construcții, în condițiile legislației privind amenajarea teritoriului și urbanismul și autorizarea executării lucrărilor de construcții.

ARTICOLUL 8

Compatibilitatea funcțională

(1) În cazul elaborării sau modificării unei documentații de urbanism pentru terenuri situate total sau parțial în interiorul zonei de influență a riscului, analiza compatibilității funcționale dintre utilizarea propusă și infrastructura pentru hidrogen existentă constituie element de fundamentare a soluției de reglementare urbanistică.

(2) Măsurile privind amplasarea construcțiilor, retragerile, limitarea funcțiunilor vulnerabile, condițiile de ocupare și utilizare a terenului sau alte măsuri de reducere a riscului se stabilesc în funcție de concluziile analizei de risc, prin documentația de urbanism aprobată potrivit legii ori prin documentația tehnică aferentă investiției supuse autorizării, după caz.

(3) Delimitarea zonei de influență a riscului, generată de o instalație nouă de hidrogen, nu poate impune restricții retroactive de operare, mentenanță, extindere sau branșare asupra rețelelor de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, care fac obiectul licențierii ANRE, autorizate legal și existente pe amplasament la data analizei de risc.

ARTICOLUL 9

Obligații ale proiectanților

(1) Proiectantul are obligația să dimensioneze amplasamentul tancurilor de stocare, al compresoarelor, al skidurilor tehnologice și al punctelor de distribuție, respectând cu strictețe prescripțiile tehnice ale ISCIR în vigoare referitoare la recipientele sub presiune și instalațiile de gaze/hidrogen.

(2) Reducerea distanțelor de securitate stabilite prin prescripțiile tehnice ale ISCIR este permisă numai în măsura în care prescripțiile tehnice ale ISCIR aplicabile permit utilizarea unei astfel de justificări tehnice, dacă analiza cantitativă de risc demonstrează că nivelul de risc individual și societal rămâne în limitele acceptabile prevăzute de prezenta instrucțiune tehnică și de standardele europene aplicabile, soluția fiind validată prin expertiză tehnică independentă sau, după caz, prin verificarea internă a unui specialist autorizat de ISCIR angajat al operatorului, în măsura în care acesta nu a participat la elaborarea documentației tehnice inițiale.

(3) Documentația tehnică întocmită de proiectanți va include obligatoriu următoarele măsuri active și pasive de prevenire a accidentelor majore:

a) dotarea cu sisteme automate de detecție a scurgerilor de hidrogen, cuplate cu sisteme de oprire automată a fluxului;

b) utilizarea exclusivă de echipamente electrice și mecanice certificate în regim antideflagrant pentru a elimina orice sursă potențială de aprindere;

c) asigurarea unei ventilații naturale sau forțate adecvate pentru a preveni acumularea de hidrogen în spații închise sau semiînchise.

(4) Documentația tehnică trebuie să demonstreze respectarea principiului reducerii riscului la un nivel cât mai scăzut posibil, în limite rezonabil practicabile, potrivit căruia toate măsurile tehnice și organizatorice rezonabil aplicabile pentru reducerea riscurilor au fost implementate înainte de autorizarea investiției.

ARTICOLUL 10

Obligațiile autorităților emitente

(1) În cadrul procedurii de autorizare a construcțiilor, autoritățile administrației publice locale verifică exclusiv existența raportului, identificarea amplasamentului, identificarea instalației, delimitarea zonei de protecție și concluziile raportului. În cazul în care raportul concluzionează că investiția poate fi realizată numai cu măsuri suplimentare de protecție, acestea devin condiții obligatorii în procedura de emitere a autorizației de construire. În cazul în care raportul stabilește incompatibilitatea funcțiunii propuse cu instalația existentă, autorizația de construire nu poate fi emisă.

(2) Autoritățile competente nu reevaluează soluțiile tehnice rezultate din analiza de risc, ci verifică existența documentației, respectarea metodologiei prevăzute de prezenta instrucțiune tehnică și îndeplinirea condițiilor rezultate din aceasta.

(3) Emiterea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire nu transferă autorităților administrației publice locale responsabilitatea proiectantului, a verficatorului de proiect și a elaboratorului analizei de risc.

ARTICOLUL 11

Măsuri pentru susținerea mobilității urbane durabile

(1) Stațiile de alimentare destinate autobuzelor și vehiculelor de transport public pot fi amplasate în incinta depourilor, autobazelor sau autogărilor existente, fiind considerate obiective de utilitate publică și interes local pentru susținerea mobilității urbane durabile.

(2) Documentația tehnică pentru stațiile de autobuze cu hidrogen va ține cont de debitele masive de eliberare a gazului în scenarii de avarie la stația de alimentare, studiul de risc urmând să modeleze explicit dispersia în cazul unor debite de curgere ridicate specifice vehiculelor grele.

(3) Autoritățile administrației publice locale acordă prioritate în emiterea certificatelor de urbanism și a avizelor pentru proiectele de infrastructură de hidrogen integrate în planurile de mobilitate urbană durabilă (PMUD), în vederea decarbonizării transportului public.

ARTICOLUL 12

Nivelul de risc acceptabil

(1) Nivelul de risc acceptabil se stabilește prin raportare la criterii cantitative privind riscul individual și riscul societal, în conformitate cu bunele practici europene.

(2) Până la stabilirea prin act normativ a unor criterii naționale de acceptare a riscului pentru infrastructura de hidrogen, evaluarea riscului se fundamentează pe criterii orientative recunoscute în practica statelor membre ale Uniunii Europene și în standardele internaționale aplicabile.

(3) Utilizarea standardelor, ghidurilor și metodologiilor prevăzute la alin. (2) este obligatorie pentru elaboratorii analizei

de risc, fiind interzisă aplicarea unor metodologii ad-hoc sau nevalidate de bunele practici europene în domeniu.

(4) În evaluarea amplasamentului se disting următoarele situații:

a) risc neacceptabil, atunci când nivelul de risc este suficient de ridicat încât amplasarea sau funcționarea instalației nu poate fi justificată;

b) risc acceptabil cu măsuri suplimentare, atunci când riscul poate fi redus prin măsuri tehnice, organizatorice sau urbanistice rezonabil practicabile;

c) risc acceptabil, atunci când nivelul de risc este suficient de redus încât nu sunt necesare măsuri suplimentare față de cele prevăzute de reglementările aplicabile.

(5) Atunci când analiza de risc indică un nivel de risc acceptabil cu măsuri suplimentare, raportul va demonstra că au fost analizate și implementate toate măsurile rezonabil practicabile pentru reducerea riscului, inclusiv măsuri privind amplasarea, organizarea funcțională a terenului, protecția persoanelor și limitarea efectelor unui posibil accident.

ARTICOLUL 13

Stații multicarburant și cumularea riscului

(1) În cazul stațiilor multicarburant, riscul individual local se determină prin însumarea contribuțiilor tuturor sistemelor de carburanți prezente pe amplasament, iar încadrarea în categorii de risc se realizează pe baza riscului cumulat.

(2) Analiza tratează expres efectele domino între sistemul de hidrogen și celelalte sisteme de carburanți, în ambele sensuri.

(3) Amplasarea unui sistem de hidrogen pe o stație de carburanți existentă constituie extindere în sensul prezentei instrucțiuni tehnice și impune reevaluarea riscului cumulat al amplasamentului.

ARTICOLUL 14

Expunerea publicului în incinta stațiilor

(1) Documentația tehnică prevede măsurile de protecție a utilizatorilor în zona de distribuție, inclusiv bariere fizice, distanțe față de sursele potențiale de aprindere, dispozitive de oprire de urgență accesibile utilizatorilor și semnalizare corespunzătoare.

(2) Pentru stațiile cu autoservire, analiza riscului tratează expres scenariile de eroare de operare la cuplarea și decuplarea dispozitivului de alimentare.

ARTICOLUL 15

Raportul cu Legea nr. 59/2016, cu completările ulterioare

(1) Hidrogenul constituie substanță periculoasă încadrată în categoria gazelor inflamabile, potrivit anexei nr. 1 partea a 2-a din Legea nr. 59/2016, cu completările ulterioare.

(2) Pentru amplasamentele în care cantitatea de hidrogen prezentă este egală sau depășește pragurile prevăzute de Legea nr. 59/2016, cu completările ulterioare, respectiv 5 tone pentru amplasamentele de nivel inferior și 50 de tone pentru amplasamentele de nivel superior, se aplică integral obligațiile prevăzute de această lege și de actele normative emise pentru aplicarea acesteia.

(3) Prezenta instrucțiune tehnică se aplică în mod complementar față de prevederile Legii nr. 59/2016, cu completările ulterioare, și nu aduce atingere competențelor autorităților desemnate potrivit acesteia și nici obligațiilor operatorilor privind notificarea, elaborarea politicii de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate, planificarea pentru situații de urgență și celelalte cerințe specifice regimului Seveso.

(4) Pentru amplasamentele prevăzute la alin. (2), evaluarea riscului și informațiile rezultate din documentația elaborată în aplicarea Legii nr. 59/2016, cu completările ulterioare, sunt considerate suficiente pentru fundamentarea documentațiilor de urbanism și a documentațiilor tehnice necesare autorizării executării lucrărilor de construcții, în măsura în care acestea sunt relevante pentru amplasarea investiției, delimitarea zonei de influență a riscului și evaluarea compatibilității funcționale a terenului, autoritatea competentă nemaiputând solicita elaborarea unei analize de risc distincte pentru aceleași scenarii deja evaluate în cadrul raportului de securitate/politicii de prevenire a accidentelor majore.

ARTICOLUL 16

Raportul cu reglementările tehnice specifice

(1) Evaluarea riscului prevăzută de prezenta instrucțiune tehnică nu înlocuiește obligația respectării reglementărilor urbanistice aplicabile, reglementărilor tehnice din domeniul calității în construcții și reglementărilor tehnice aplicabile instalațiilor de hidrogen, inclusiv a cerințelor privind echipamentele sub presiune, atmosferele potențial explozive, securitatea la incendiu și protecția civilă.

(2) Analiza de risc prevăzută de prezenta instrucțiune tehnică se utilizează exclusiv pentru fundamentarea deciziilor privind emiterea certificatelor de urbanism și autorizarea executării lucrărilor de construcții, fără a aduce atingere competențelor autorităților și organismelor prevăzute de legislația specifică.

ARTICOLUL 17

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Documentațiile de urbanism și documentațiile tehnice pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții aferente investițiilor care intră în domeniul de aplicare a prezentei instrucțiuni tehnice depuse anterior intrării în vigoare a acesteia se soluționează potrivit reglementărilor în vigoare la data depunerii.

(2) Certificatele de urbanism emise anterior intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni tehnice își păstrează valabilitatea.

(3) Instalațiile de hidrogen aflate în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni tehnice elaborează analiza riscului la nivelul corespunzător categoriei în care se încadrează, cu ocazia primei extinderi, re tehnologizării sau modificări supuse autorizării.

(4) Prevederile prezentei instrucțiuni tehnice se aplică în mod direct de la data intrării în vigoare a acesteia, pe baza standardelor, metodologiilor și ghidurilor internaționale și europene menționate.

(5) În vederea armonizării ulterioare a practicii administrative la nivel național, Ministerul Energiei și Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu sprijinul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă și al organizațiilor profesionale de profil, pot aproba, prin ordin comun, seturi de valori-limită naționale sau ghiduri metodologice detaliate privind riscul individual și societal.

(6) Actualizarea seturilor de valori-limită sau a ghidurilor metodologice în condițiile alin. (5) nu aduce atingere valabilității analizelor de risc elaborate anterior și nu poate constitui motiv de reevaluare retroactivă a proiectelor pentru care s-au emis deja certificate de urbanism sau autorizații de construire în temeiul prezentei instrucțiuni tehnice.

O R D I N
privind aprobarea modelelor formularelor
referitoare la autorizarea construirii

Având în vedere obligația asumată prin Planul național de redresare și reziliență — componenta 10 — Fondul Local, jalonul 315 — reforma 5. Dezvoltarea sistemului de planificare — Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor,

ținând cont de dispozițiile art. 262 și ale art. 578 alin. (2) din Legea nr. 169/2026 privind Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor,

având în vedere prevederile art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelele formularelor utilizate în activitatea de autorizare a executării lucrărilor de construcții — emitere certificat de urbanism, construire, desființare, modificare, regularizare, în procedura notificării, precum și ale formularelor conexe, prevăzute în anexele nr. 1-4*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Fiecare formular poartă un indicativ unic și un număr de versiune, înscrise pe fiecare pagină; orice modificare a unui model determină actualizarea versiunii.

Art. 2. — (1) Formularele aprobate prin prezentul ordin pot fi utilizate atât în format fizic, pe suport hârtie, cât și în format digital.

(2) În vederea asigurării continuității activității de emitere a actelor de autoritate și pentru a preveni întreruperea activității autorităților administrației publice locale până la finalizarea integrării tehnice complete în sistemele informatice proprii, formularele completate pe suport hârtie sau transmise prin mijloace electronice vor fi considerate pe deplin valabile și vor fi procesate în mod obligatoriu.

(3) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura actualizarea propriilor platforme informatice și interfețe de depunere, în vederea conformării cu prezentul ordin, cel târziu până la data de 30 decembrie 2026.

(4) În vederea preluării automate a datelor necesare alimentării Registrului național al construcțiilor, prevăzut la art. 415 din Legea nr. 169/2026 privind Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor, precizările tehnice privind modalitatea de preluare a datelor, inclusiv câmpurile de identificare înscrise în formulare, se publică și se actualizează în Registrul național al clădirilor, parte componentă a Registrului național al construcțiilor, la adresa <https://registrulcladirilor.gov.ro/>, cu indicarea datei și a numărului versiunii aferente fiecărei publicări și cu un preaviz de cel puțin 30 de zile pentru modificările incompatibile.

Art. 3. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Începând cu data publicării prezentului ordin, modelele de formulare prevăzute în anexele nr. 1-4 devin obligatorii și se aplică unitar de către toate autoritățile administrației publice.

(3) Cererile depuse anterior intrării în vigoare a prezentului ordin se soluționează pe baza formularelor valabile la data care au fost depuse.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 25 august 2026.
Nr. 975.

*) Anexele nr. 1-4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind desemnarea operatorului desemnat al pieței de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 94/2023

Având în vedere prevederile art. 3 pct. 68 și ale art. 43 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (1)-(4) și (8)-(10), art. 6 și al art. 9 alin. (8) lit. a) din Regulamentul (UE) 2015/1.222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind desemnarea operatorului desemnat al pieței de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 94/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 25 octombrie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) OP interesați care, la data depunerii cererii, nu dețin o desemnare în vigoare în calitate de OPEED pot depune cerere de desemnare OPEED în perioada 1 iunie-31 august.”

2. După articolul 12 se introduc zece noi articole, art. 12¹-12¹⁰, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — Dispozițiile art. 9-12 nu se aplică în cazul OPEED desemnați anterior care solicită redesemnarea în calitate de OPEED, situație în care devin aplicabile dispozițiile art. 12²-12¹⁰.”

Art. 12². — Pentru a fi redesemnat OPEED, un OP depune/transmite la ANRE, cu cel puțin 60 de zile înainte de încetarea valabilității deciziei de desemnare emise anterior de ANRE, o cerere, conform anexei care face parte integrantă din prezentul regulament, însoțită de următoarele documente:

a) o declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal din care să rezulte dacă, până la data cererii, au intervenit sau nu au intervenit modificări de orice natură ale documentației inițiale de desemnare ca OPEED sau ale elementelor care au stat la baza întocmirii acesteia, precum și dacă se menține îndeplinirea cumulativă a criteriilor prevăzute la art. 6 alin. (1) din CACM, avute în vedere la data desemnării inițiale;

b) în cazul în care au intervenit modificări de orice natură ale documentației inițiale de desemnare ca OPEED sau ale elementelor care au stat la baza întocmirii acesteia, se vor transmite versiunile actualizate ale respectivelor documente, cu indicarea elementelor la care au intervenit modificări;

c) declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal din care să rezulte că la data cererii de redesemnare sunt în vigoare acordurile de alocare a capacităților interzonale prevăzute la art. 45 și 57 din CACM și că solicitantul a aderat la acestea și îi sunt opozabile, precum și angajamentul menținerii aderării pe toată durata de valabilitate a desemnării ca OPEED;

d) declarația pe proprie răspundere a reprezentantului legal din care să rezulte că la data cererii de redesemnare este în vigoare contractul de prestare a serviciilor de deservire a unui OP de către un alt OPEED, cerință aplicabilă în cazul în care OPEED desemnat a optat, în condițiile legii, la serviciile unui terț pentru realizarea atribuțiilor specifice pentru care a fost

desemnat, precum și angajamentul menținerii valabilității acestuia pe toată durata de valabilitate a desemnării ca OPEED.

Art. 12³. — (1) Pentru a fi redesemnat OPEED, OP trebuie să fie la data redesemnării titular al unei licențe pentru activitatea de administrare a piețelor organizate de energie electrică, iar din declarațiile prevăzute la art. 12² trebuie să rezulte menținerea îndeplinirii cumulative a criteriilor prevăzute la art. 6 alin. (1) din CACM, avute în vedere la data desemnării inițiale.

(2) Redesenarea OP în calitate de OPEED se face pe o perioadă de 4 ani.

Art. 12⁴. — ANRE are dreptul să solicite orice documente dintre cele prevăzute la art. 7, precum și orice alte informații sau documente care pot avea legătură cu modificarea intervenită.

Art. 12⁵. — Solicitantul va depune la ANRE completările solicitate în termen de maximum 10 zile de la data solicitării prevăzute la art. 12⁴.

Art. 12⁶. — (1) După finalizarea procesului de analiză a documentației depuse de solicitant, compartimentul de specialitate din cadrul ANRE întocmește un raport care conține cel puțin următoarele informații:

a) datele de identificare ale OP care a depus cererea de redesemnare OPEED și lista documentelor depuse de către acesta în vederea soluționării cererii;

b) propunerea privind redesemnarea/respingerea OPEED;

c) data de la care produce efecte decizia de redesemnare OPEED și perioada de timp pentru care OPEED este redesemnat.

(2) În baza raportului prevăzut la alin. (1), compartimentul de specialitate din cadrul ANRE întocmește proiectul deciziei de redesemnare OPEED sau proiectul deciziei de respingere a solicitării de desemnare OPEED, după caz. Acestea se prezintă spre dezbateri și aprobare Comitetului de reglementare al ANRE; soluția adoptată se aprobă prin decizie a președintelui ANRE.

Art. 12⁷. — OP redesemnat OPEED are obligația să publice pe pagina proprie de internet decizia emisă de către ANRE în acest sens, în termen de maximum 2 zile lucrătoare de la data comunicării acesteia.

Art. 12⁸. — Cererea unui OP pentru redesemnarea OPEED se respinge dacă documentația depusă continuă să fie incompletă/incorectă, după solicitarea prevăzută la art. 12⁴.

Art. 12⁹. — ANRE publică/actualizează pe pagina proprie de internet Lista OPEED desemnați, precum și deciziile de redesemnare OPEED/deciziile de respingere a solicitării de redesemnare OPEED, în termen de maximum 2 zile lucrătoare de la data emiterii acestora.

Art. 12¹⁰. — Decizia de redenumire produce efecte începând cu data stabilită în cuprinsul acesteia.”

3. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Operatorii pieței de energie electrică duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile

organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 19 august 2026.
Nr. 55.

ANEXĂ
(Anexa la regulament)

C E R E R E
pentru desemnarea/redenumirea în calitate de OPEED
— model —

Către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE)

Subscrisa,, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr.,
(denumirea solicitantului)

CUI, cu sediul în localitatea, str. nr., cod poștal, telefon,
e-mail, website, reprezentată legal prin,
în calitate de, solicit desemnarea/redenumirea în calitate de OPEED.

În susținerea cererii anexez documentația necesară re/redenumirii în calitate de OPEED, formată din următoarele documente:

—
—
—
—
—
—

Reprezentantul legal al OP,

.....
(numele și prenumele în clar, semnătura)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

